

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Augustinum Favoritum. De morte Natalis Rondinini, Alexandro VII.
Pont. Opt. Max. ab Epistolis ad Principes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Inunc, & Crassum memora Romana vetustas,
 In Parthos auri quem facer egit amor.
 Serviit ille opibus: laudato CHISIUS usu
 Effusæ dominum se probat esse rei.

A D

AUGUSTINUM FAVORITUM.

*De morte Natalis Rondinini, ALEXAN-
 DRO VII. Pont. Opt. Max. ab
 Epistolis ad Principes.*

Non ita Lampetie casu Phaëthontis acerbo
 Flevit, & ambusto Cygnus in amne Padi;
 Non ita Pelides, mediâ cum vidit arenâ
 Actoriden sparsis cæde jacere comis;
 Tros Anchisiades non sic Pallante peremto,
 Nec Theseus cari funere Pirithoi;
 Ut mihi mœsta pio tabescunt lumina fletu,
 Imaque perpetuos pectora dant gemitus:
 Dum desiderio mentem perfixus inani,
 NATALIS mutos conqueror ad cineres.
 Crudeles Divos, crudeliaque astra vocanti,
 Nulla venit misero nocte diève quies.
 Nec magis, heu! lacrimis saturatur luctus amaris,
 Quàm matutino rore perustus ager.
 Si fugit interdum, vagus ut Mæander, in orbem
 Mox redit, & sese decipit ipse dolor:
 Notaque dilecti passim NATALIS imago
 Occurrit madidis obvia luminibus,

Dulcè

Dulcè loqui fido, velut antè solebat, amico,
 Brachiaque & caras tendere visa manus.
 Sive etenim ripam Tiberini propter amœnam
 Cernere velivolas, quas vehit unda, rates;
 Et septem geminis latè spectare jacentes
 Collibus antiquæ me juvat Urbis opes;
 Pyramidasque novo ductas ad sidera sumtu,
 Et Vaticano templa superba tholo:
 Sive suburbanas Latii peragrarè ruinas
 Mite jubet sancti Principis imperium,
 Albanumque lacum, dilectaque rura Minervæ
 Posthabitis Romæ visere deliciis,
 Montis ubi quondam per viscera ductus aperti.
 Fatalis Veis irrigat arva liquor:
 Semper amarities, semper dolor hæret eunti,
 Et cruciat miris anxia corda modis.
 Nec vetus Alba gravem potis est mihi demere curam,
 Umbra nec æstivis Tuscula frigoribus;
 Nec nemus Egeriæ, Scythicæ nec regna Dianæ,
 Nec lacus occulti conscius Hippolyti.
 Tène malâ, juvenum castissime, fraude novercæ
 Distractum rapidis membra cruenta rotis;
 Tène Coronides mediis è faucibus Orci
 Ereptum Triviæ restituisse Deæ;
 Et latos oculos, roseumque potentibus herbis
 Os valuit, nitidas & reparare comas?
 At miserum, ut primæ NATALIS flore juventæ
 Occidit indigno flebilis interitu:
 Non Pietas, non sancta Fides, non Pallas, & omnis
 Aönidum tanto cultus amore chorus;
 Ipse nec ætherias revocare ad luminis auras
 Sustinuit medicæ Cynthius auctor opis?

I nunc,

I nunc, & demens animos attolle superbos,
 Et Zephyro plenos finge tumere finus.
 Finge miser titulos, & grandia munera rerum,
 Et spera Pylii tempora longa senis.
 En jacet exigua juvenis compositus in urna,
 Promeritus ceptis omnia fausta fuis.
 Nam quid ALEXANDRI meritis favor, aut quid honorum
 Spes, & fraternâ foedera juncta fide?
 Quid præclara domus, genitrix aut profuit illi
 Optima, Castalias inter habenda Deas?
 Læta quid aspirans rebus Fortuna secundis,
 Et plausus totâ maximus Aufoniâ?
 Scilicet exorare nefas est fata, nec ulli
 Parcarum licuit frangere duritiem.
 Non tamen Heroum manes inferna coercent
 Flumina, nec Stygii pallida regna Jovis.
 Ætherias illos virtus sublimis ad arces
 Evehit, & campis consecrat Elysiis.
 Hic, hic NATALI domus est: hinc arduus imas
 Sub pedibus terras despicit & maria;
 Miraturque novos orbes, convexaque mundi
 Mœnia, & innumeras, splendida signa, faces.
 At licet huic longos inviderit Atropos annos,
 Dum meritis implet Solis utramque domum;
 Ne tamen ulla queat nomen delere vetustas,
 Provisum Clario gratulor esse Deo.
 Dum terras atque omne sibi devinciet ævum,
 Curaque ALEXANDER posteritatis erit;
 Dum pius in Venetos animus studiumque canetur,
 Classis & Ægæo Thracia victa mari;
 Dum referetur amor, quo tristia bella Tyranni
 Ardet in excidium vertere Bistonii,

Quo res Sarmatiæ, viduataque Cæsare regna
 Curat, & impositos Alpibus Helvetios;
 NATALI constabit honos, vivaxque manebit
 Doctrinæ, & Suadæ nomen, & ingenii.
 Semper ALEXANDRI, sacra per vestigia, laudes
 Ponè sequens, ibit clara per ora virùm.
 Tu quoque Pieridum decus, AUGUSTINE, Sororum,
 Quo Latium, & tumidis Macra superbit aquis,
 Ingenuos mores, & vitam puriter actam,
 Cordaque non ullis tacta cupidinibus,
 Virtutesque alias cari memorabis amici
 Carmine, quod possit nulla abolere dies.
 Nam neque signa tuæ spirantia marmore Lunæ,
 Nec Polycleteâ nobilis arte labor,
 Longiùs extendant famam NATALIS in ævum,
 Quàm tua Mœoniæ proxima Musa tubæ.
 At mihi, cui tantum non concessere Camœnæ,
 Ut canerem paribus grandia facta modis;
 Sat fuerit gelidis extrema dedisse labellis
 Oscula, & exangues imbre rigasse genas.
 Sat fugientem animam fato legisse supremo,
 Et clausisse piâ lumina cara manu.
 Sat tumulum lauri foliis ornare quotannis,
 Et cineri multâ solvere iusta prece.

A D E U M D E M.

*Iniquè artem poëticam viris nobilibus
vicio dari.*

O Cui victurum dicat Polyhymnia carmen,
 Sæpe fides digiti tendere visa tuas:

Pone